

Arrest

nr. 220 865 van 7 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERHAEGEN, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Ethiopische nationaliteit, bent u Oromo van etnie en bent u moslima. U bent geboren in Bedesa, gelegen in de zone West Hararghe, waar u tot aan uw vertrek uit uw land heeft gewoond. U heeft geen scholing genoten en deed huishoudelijk werk in uw land.

U bent zeven jaar geleden gehuwd met A.M.O.. Uw man is lid van het Oromo Liberation Front (OLF) – Adda Bilisummaa Oromoo (ABO) in het Oromo – een oppositiepartij in Ethiopië.

Ook uw vader en oom zouden lang geleden lid zijn geweest van het OLF. Kort na uw huwelijk met Ahmed werden u en uw man op een nacht gearresteerd door de overheid. Er werd aan u gevraagd wat uw man deed, met wie hij contact had, wie er naar jullie huis kwam enz. U werd geslagen en naakt gefotografeerd ter intimidatie. U kon echter geen informatie geven en werd na twee maanden en een half vrijgelaten. U was zwanger tijdens uw opsluiting en verloor kort na de bevalling uw baby. Uw man kon een jaar na zijn opsluiting door omkoping vrijkomen.

Rond het offerfeest van 2014 kwam uw echtgenoot op een avond in alle haast naar huis. Hij nam kledij mee en vertrok zonder iets te zeggen. U denkt dat hij wordt gezocht door de Ethiopische overheid omwille van zijn politieke activiteiten voor het OLF. U heeft sinds zijn vertrek niets meer van hem gehoord.

A.S., een student uit uw buurt en een Qeerroo, een jonge Oromo activist, zocht enkele maanden voor uw vertrek uit Ethiopië contact met u en vertelde dat hij iemand zocht om de vrouwen in jullie buurt samen te brengen en te motiveren om deel te nemen aan protesten van de Qeerroo die zich verzetten tegen de overheid en strijden voor de rechten van de Oromo. U stemde hiermee in en deed dat werk gedurende vijf à zes maanden totdat een bevriende politieofficier u telefonisch waarschuwde dat uw naam op een lijst stond van personen die worden beschuldigd van terrorisme. U vluchtte naar het huis van uw oom en stuurde zijn vrouw naar uw buurt om te kijken wat er gaande was. Ze zag dat uw huis was doorzocht en vernield en vernam dat verschillende personen uit uw buurt waren gearresteerd.

U vluchtte via Ciro naar een familielid in Addis Abeba bij wie u twee weken verbleef. U regelde vervolgens een smokkelaar die u naar Soedan bracht. U verbleef ongeveer anderhalve maand in Khartoem. Hierna reisde u verder naar Caïro in Egypte. Op 9 april 2015 werd uw dochter S.A.M. geboren. In Caïro vond u werk als huishoudster van een Egyptenaar. De situatie voor Ethiopiërs in Egypte was echter moeilijk en uiteindelijk verloor u ook uw job. Na een verblijf van ongeveer anderhalf jaar in Egypte besloot u te vertrekken. Met de financiële hulp van Oromo die u had ontmoet in Caïro, betaalde u een smokkelaar die u en uw dochter naar Italië bracht. Na ongeveer een maand reisde u verder naar Frankrijk. Van daar nam u een taxi naar België. Op 14 oktober 2016 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft hier contact met de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG) die zich inzet voor de rechten van de Oromo in Ethiopië.

Bij een terugkeer naar Ethiopië vreest u vervolging door de Ethiopische regering omwille van uw activiteiten voor de Qeerroo. Daarnaast bent u bang dat uw dochter – net als u – zal worden besneden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een foto van uw Ethiopische identiteitskaart die u bent vergeten in Egypte; een brief van de Belgische Oromo Gemeenschap betreffende uw deelname aan activiteiten van de organisatie in België (d.d. 23/02/2018); twee attesten van GAMS ter bevestiging van uw afspraak met Dr. Dominique Daniel op 01/03/2018; een verklaring op eer ter niet-besnijdenis van uw dochter, afgenomen door GAMS (d.d. 01/03/2018); een attest ter bewijs van uw besnijdenis (type II); en een attest ter bewijs van niet-besnijdenis van uw dochter (d.d. 01/03/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op het einde van het gehoor op het CGVS verklaarde u dat u soms zaken vergeet door alle problemen die u heeft, dat u hier niemand heeft met wie u uw problemen kan delen, dat u veel stress ervaart en dat u vergeet wat u de vorige dag heeft gedaan (CGVS, p.20). U heeft echter geen enkel medisch attest neergelegd ter bewijs van deze beweerdde psychische problemen. Uit de interactie tijdens het persoonlijk onderhoud bleek bovendien niet dat u niet op volwaardige wijze aan het onderhoud zou kunnen deelnemen, noch dat het normale procedureverloop in het gedrang zou komen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst heeft het CGVS verschillende bedenkingen bij uw beweerdde activisme voor Qeerroo. Zo gevraagd te vertellen over uw contacten met de Qeerroo en wat u exact deed voor de groepering, kwam u niet verder dan zeer algemeen te antwoorden dat de mensen van Qeerroo u de taak gaven om de vrouwen in uw buurt te coördineren (CGVS, p.15).

U aangemoedigd verder te vertellen, stelde u beknopt dat u vijf personen moest coördineren en die vijf vrouwen op hun beurt ook vijf vrouwen, dat jullie zich op die manier in het geheim organiseerden en dat het plan was om de Qeerroo bij te staan (CGVS, p.15). Gevraagd hoe u de Qeerroo concreet moest bijstaan, antwoordde u opnieuw zeer algemeen dat de mensen van de Qeerroo al georganiseerd zijn, dat jullie zich als vrouwen ook moesten organiseren en mee moesten protesteren tegen de overheid (CGVS, p.16). Gevraagd om te vertellen over de protesten aan dewelke u heeft deelgenomen, repliceerde u dat jullie het gewoon planden, het nog niet deden maar jullie enkel organiseerden (CGVS, p.16). U erop gewezen dat uw verklaringen veel te vaag zijn en gevraagd concreet te vertellen wat u dan juist plande en hoe, kwam u niet verder dan te stellen dat jullie doel was om sterk te worden en voegde daaraan toe dat jullie niets anders deden (CGVS, p.16). U nogmaals de kans gegeven om concrete informatie te geven en gevraagd hoe jullie zich organiseerden en hoe jullie sterker wilden worden, herhaalde u eenvoudigweg dat het jullie plan was om jullie te organiseren, dat jullie sterk moesten worden en dat als u vijf vrouwen had gevonden en de anderen ook allemaal, jullie dan zouden samenkomen en protesteren (CGVS, p.16). Gevraagd of er ook effectief protesten waren gepland toen u actief was voor de Qeerroo, kwam u niet verder dan te stellen dat als de Qeerroo zouden zeggen dat er een protest was, jullie dan klaar zouden staan (CGVS, p.16-17). Nogmaals ter verduidelijking gevraagd of u ook concreet heeft deelgenomen aan protesten, georganiseerd door de Qeerroo, antwoordde u negatief en besloot dat jullie zich enkel klaarmaakten voor eender welk protest (CGVS, p.17). Uw verklaringen weten geenszins te overtuigen. Als u daadwerkelijk het risico zou nemen om u in te zetten voor de strijd van de Oromo tegen de regering, mag immers worden verwacht dat u hierover spontaan en gedetailleerd zou kunnen vertellen. Dat u dermate vage en gebrekkige verklaringen aflegde over uw beweerdde vijf à zes maanden durende activisme voor de Qeerroo (CGVS, p.6 en p.15), ondermijnt dan ook volledig de geloofwaardigheid ervan.

Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat u behalve A.S. geen enkele andere Qeerroo-activist bij naam kon noemen (CGVS, p.16). U gaf als uitleg dat ze in het geheim opereren en dat u aldus enkel hem kende (CGVS, p.16). Het roept evenwel vragen op dat u gedurende het half jaar dat u actief zou zijn geweest voor de beweging, met niemand anders van de Qeerroo contact zou hebben gehad.

Gevraagd waarom A.S. dacht dat u interesse zou hebben om hen te helpen, repliceerde u dat hij u kende, uw achtergrond en dat hij een vrouw nodig had om te coördineren (CGVS, p.16). Volgens uw verklaringen wist A.S. dat uw echtgenoot strijdt voor de rechten van de Oromo maar u stelde – uw beweerdde activiteiten voor de Qeerroo buiten beschouwing gelaten – zelf nooit politiek actief te zijn geweest en geen enkele politieke partij of groepering in Ethiopië te steunen (CGVS, p.6 en p.16). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u sympathisant te zijn van het OLF (Vragenlijst CGVS, d.d. 23/11/2016, vraag 3). Hiernaar gevraagd op het CGVS, repliceerde u dat u hen gewoon goed vond omdat ze strijden voor de Oromo, dat u hen respecteert maar dat u geen lid of sympathisant bent (CGVS, p.6). Het roept dan ook vragen op dat u alsnog een geschikte kandidaat bleek voor A.S. om de vrouwen in uw buurt te organiseren tegen de overheid.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw beweerdde activiteiten voor de Qeerroo- beweging, wordt er evenmin geloof gehecht aan uw verklaring te worden gezocht door de Ethiopische regering omwille van uw beweerdde band met de organisatie (CGVS, p.15).

Voorts heeft het CGVS verschillende bedenkingen bij het beweerdde profiel van uw echtgenoot. Volgens uw verklaringen is uw man meer dan vier jaar geleden weggevlucht zonder u enige uitleg te geven (CGVS, p.5). U stelde dat de overheid hem zocht (CGVS, p.5). Gevraagd waarom de overheid hem zocht, repliceerde u dat de overheid hem al voor en ook na jullie huwelijk zocht en dat u denkt dat hij wordt gezocht omdat hij lid is van het Oromo Liberation Front (CGVS, p.5). U voegde daaraan toe dat u er niet zeker van bent daar uw man niet veel uitleg gaf (CGVS, p.5). Gevraagd om verduidelijking, repliceerde u dat hij niet alles vertelde maar dat u op een dag een kaart vond met de vlag van het OLF toen u kledij aan het wassen was, hem om uitleg vroeg, waarop hij zei dat u niet alles moest weten (CGVS, p.5). Later tijdens het gehoor gevraagd of u al wist dat uw man lid was van het Oromo Liberation Front toen u zeven jaar geleden werd gearresteerd omwille van zijn activisme voor de partij, antwoordde u dat u het niet wist en dat u het pas daarna te weten kwam (CGVS, p.17). U stelde dat u na de vrijlating van uw man aan hem had gevraagd waarom hij was gearresteerd, maar dat hij niet de volledige informatie gaf en enkel zei dat hij streed voor de Oromo en dat hij daarom werd vastgehouden (CGVS, p.18). Zoals hierboven aangegeven, was u dan pas op de hoogte van zijn lidmaatschap van het OLF, nadat u zijn partijkaart had gevonden tijdens het wassen van zijn kleren (CGVS, p.5 en p.7). Het is evenwel weinig aannemelijk dat uw echtgenoot u in het ongewisse liet over zijn lidmaatschap van de Oromo oppositiepartij gezien de gevolgen hiervan voor jullie (CGVS, p.17).

Verder gevraagd te vertellen wat u weet over wat uw man deed voor het Oromo Liberation Front, kwam u niet verder dan te stellen dat hij vertelde dat ze strijden voor de vrijheid van de Oromo maar dat hij voorts niets meer kwijt gaf omdat de mannen niet alles vertellen aan de vrouwen en kinderen in jullie

cultuur (CGVS, p.7). Gevraagd of u iets weet over wat hij concreet deed binnen de partij, wat zijn rol was, herhaalde u dat hij u geen details gaf, geen volledige informatie (CGVS, p.7).

U stelde dat u hem steeds vroeg om informatie te geven maar dat hij enkel zei dat ze strijden voor de Oromo en dat ze de strijd van hun voorouders voortzetten (CGVS, p.7). Volgens uw verklaringen kwamen er wel mensen naar jullie huis en bespraken ze zaken met uw man maar u voegde daaraan toe niet te weten wat (CGVS, p.7). Uw gebrek aan enige informatie over de activiteiten van uw echtgenoot roept vragen op, te meer daar u verklaarde twee maanden en een half in de gevangenis te hebben gezeten omwille van zijn politiek activisme (CGVS, p.17).

Ten slotte is het weinig aannemelijk dat uw man op een dag zijn spullen zou komen ophalen in jullie huis en zonder enige uitleg te geven, zou vertrekken zonder nadien nog – al dan niet via anderen – contact op te nemen met u (CGVS, p.5 en p.18). Gevraagd waarom hij geen contact meer heeft gezocht met u na zijn vertrek, kwam u niet verder dan te stellen dat hij indertijd gehaast was en enkel zei dat u een oplossing moest zoeken voor uzelf, dat u naar uw familie moest gaan en dat jullie elkaar misschien op een dag zouden terugzien (CGVS, p.18). Uw verklaringen weten evenwel niet te overtuigen.

Gezien bovenstaande vaststellingen, wordt er evenmin geloof gehecht aan het activisme van uw echtgenoot voor het OLF, noch aan jullie beweerde arrestatie dientengevolge hiervan, volgens uw verklaringen ondertussen al zeven jaar geleden (CGVS, p.17).

Verder stelde u in België contact te hebben met de Oromo gemeenschap, één keer te hebben deelgenomen aan een protest voor de Europese Commissie drie à vier maanden voor het gehoor op het CGVS, en hierna nog twee keer te hebben deelgenomen aan een bijeenkomst van de gemeenschap in Antwerpen (CGVS, p.8). Volgens uw verklaringen werd er tijdens de bijeenkomsten gesproken over de arrestaties van en moorden op Oromo door de Ethiopische overheid, over het verjagen van de Oromo van het land van hun voorouders door de Somali en over de financiële bijdrage van de diaspora aan ontheemde Oromo (CGVS, p.8). Het doel van het protest in Brussel was het aanklaarten van bovengenoemde problemen voor de Europese Commissie (CGVS, p.8). U stelde al kort na uw aankomst hier in 2016 telefonisch contact te hebben gehad met de Belgische Oromo Gemeenschap maar pas recent voor het eerst te hebben deelgenomen aan activiteiten georganiseerd door de vereniging (CGVS, p.8-9). U legde een gesolliciteerde brief neer van de BOG, daterende van 23/02/2018, waarin staat te lezen dat u uw problemen in Ethiopië heeft gedeeld met de organisatie, uw deelname aan activiteiten van de organisatie in België wordt bevestigd, en de moeilijke situatie van de Oromo in Ethiopië wordt beschreven (zie stuk 2 en CGVS, p.12). Er wordt gevraagd u bescherming te geven in België. Hierbij dient er opgemerkt te worden dat u in de brief wordt omschreven als een actief lid van de Oromo gemeenschap. U zou aan bijna alle activiteiten van de Oromo in België hebben deelgenomen, zijnde aan sensibilisatiecampagnes, bijeenkomsten van de gemeenschap, maandelijks meetings en demonstraties tegen de Ethiopische overheid. Ter zake dient opgemerkt te worden dat – zoals hierboven aangegeven – uw recent activisme in België in werkelijkheid zeer relatief blijkt. Overigens gevraagd wat uw deelname aan activiteiten van de BOG te maken heeft met uw vrees bij een terugkeer naar Ethiopië, antwoordde u eerst naast de kwestie dat u het papier niet heeft gelezen en dat u niet weet wat erin staat maar dat ze zeiden dat het een bevestiging is van uw deelname aan hun activiteiten (CGVS, p.12). De vraag herhalend, stelde u dat het gaat over de Oromo gemeenschap, dat het binnen de gemeenschap blijft, dat niemand weet wat jullie bespreken en dat u niet weet of het een probleem zou vormen bij een terugkeer (CGVS, p.12). U verbond aldus zelf op geen enkel moment een concrete persoonlijke vrees aan uw zeer beperkte politieke activiteiten in België.

Ten slotte haalde u nog een vrees voor besnijdenis aan voor uw dochter bij een terugkeer naar Ethiopië (CGVS, p.11-12 en p.18-19). U bent zelf tegen besnijdenis maar u vreest dat uw vader en/of uw tantes en/of een aanstaande bruidegom uw dochter zullen willen laten besnijden in Ethiopië (CGVS, p.18). U stelde dat men negatief spreekt over onbesneden vrouwen en dat u niet wilt dat uw dochter zal worden uitgesloten en gediscrimineerd (CGVS, p.19). Aangaande het risico dat uw dochter zal worden besneden in Ethiopië, moet worden gewezen op informatie van het CGVS die werd toegevoegd aan het administratieve dossier en waaruit blijkt dat hoewel het gebruik van 'Female Genital Mutilation' (FGM) problematisch en wijdverspreid is in Ethiopië, FGM bij wet is verboden in Ethiopië, er vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen het gebruik, de houding ten aanzien van FGM in Ethiopië aan het wijzigen is (zo zou de steun voor FGM tussen de jaren 2000 en 2005 gehalveerd zijn), en het gebruik van FGM dalende is. Daar waar het percentage van besneden meisjes jonger dan 15 jaar, in heel Ethiopië, in het jaar 2000 51,9% bedroeg, daalde dit percentage in het jaar 2005 tot 37,7% en in het jaar 2011 tot 23%. Voorts blijkt dat de problematiek groter is in rurale gebieden, dan in stedelijke centra, en dat het percentage van besneden meisjes jonger dan 15 jaar in de regio Addis Abeba, in het jaar 2011, 9,2% bedroeg, daar waar dat in het jaar 2005 nog 25,1% was, en in het jaar 2000 39,8% - hetgeen duidt op een significante, dalende trend. Dit impliceert dat nog geen vierde van de jonge meisjes in Ethiopië, en nog geen tiende in de hoofdstad, op algemene wijze het risico loopt op besnijdenis.

Tevens dient erop gewezen te worden dat er een erg groot verschil is in prevalentie van FGM in Ethiopië, afhankelijk van de etnische groep waartoe de vrouw behoort. Zo blijkt nog uit het rapport "Country Profile: FGM in Ethiopia" van oktober 2013 dat de prevalentiegraad van FGM bij de Oromo net als in de rest van Ethiopië significant gedaald is: de prevalentiegraad van FGM bij meisjes jonger dan 15 jaar in de regio Oromiya, waar de Oromo etnie geconcentreerd is, daalde van 43,2% in 2000 naar 34,9% in 2005 en 17,3% in 2011. Er wordt eveneens vermeld dat er in Ethiopië meer dan 82 lokale en internationale organisaties werkzaam zijn ter uitroeiing van FGM – voornamelijk in stedelijke gebieden – en dat de Ethiopische overheid een gunstig wettelijk kader, en beleidsklimaat verzekerde. U verklaarde overigens zelf dat zowel de overheid, als religieuze leiders, als gezondheidswerkers zich in Ethiopië uitspreken tegen besnijdenis (CGVS, p.18). Uit de toegevoegde informatie blijkt voorts dat de moeders in principe beslissen over de besnijdenis van hun dochters en dus de actoren van vervolging zijn. Het CGVS ziet niet in waarom u uw afwijzing van FGM niet zou kunnen bestendigen en zich in Ethiopië niet zou kunnen verzetten tegen de beweerde sociale druk van uw gemeenschap. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds sinds 2015 zelfstandig buiten Ethiopië verblijft, alwaar het voor u kennelijk wel mogelijk bleek zonder de steun van uw familie een (financieel) zelfstandig leven uit te bouwen (CGVS, p.12-14). Niets wijst erop dat u niet in de mogelijkheid zou zijn om bij een terugkeer naar Ethiopië te verzekeren dat uw dochter niet zal worden besneden, bijvoorbeeld door u niet terug bij uw familie te voegen maar u zelfstandig te vestigen. De twee attesten van GAMS ter bevestiging van uw afspraak met Dr. Dominique Daniel, uw verklaring op eer ter niet-besnijdenis van uw dochter, het attest ter bewijs van uw besnijdenis (type II) en het attest ter bewijs van niet-besnijdenis van uw dochter, veranderen niets aan voornoemde conclusie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Wat betreft de foto van uw Ethiopische identiteitskaart, dient er volledigheidshalve nog opgemerkt te worden dat het vragen oproept dat u uw enige identiteitsdocument zou zijn vergeten in Egypte (CGVS, p.11). U hierop wijzend, kwam u niet verder dan te stellen dat u niet wist of u zou sterven op zee, dat u daar dus niet aan dacht en dat u gehaast was toen u en anderen de boot naar Italië namen (CGVS, p.11). Wat er ook van zij, de foto van uw identiteitskaart houdt geen verband met de door u ingeroepen vrees bij een terugkeer naar Ethiopië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 4 december 2018 een schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van "de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, de rechten van de verdediging" en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "UN High Commissioner for Refugees, Guidance Note on Refugee Claims relating to Female Genital Mutilation, May 2009", "DHS, Ethiopia. Démographie and

Health Survey 2016, juli 2017", "ADINEW Y.M. en MEKETE B. T., *Reproductive Health 2017*, 14:162", "28 Too Many, *Ethiopia: The Law and FGM*, juli 2018", "United States Department of State, 2016 *Country Reports on Human Rights Practices Ethiopia*, 3 March 2017" en "Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, 'Algemeen Ambtsbericht Ethiopie juli 2018'".

Bij de verweernota voegt de commissaris-generaal "e-mail d.d.10/12/2019, uitgaande van de Dienst Advocaten van het CGVS en gericht aan de raadsman van verzoekende partij (met bijlage)".

Bij aanvullende nota, op de Raad toegekomen op 24 april 2019, voegt de commissaris-generaal "Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), *Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2018, juli 2018*, p. 7, p.10-13, p.72", "Freedom House, *Reform in Ethiopia: Turning Promise into Progress*, 12 september 2018", "Chatham House, *Ethiopia's Prime Minister Shows Knackf or Balancing Reform and Continuity*, 27 april 2018", "The Guardian, 'Abiy Ahmed is our miracle': *Ethiopia's democratic awakening*, 25 september 2018", "BBC News, *Abiy Ahmed: Ethiopia's prime minister*, 14 september 2018" en "Human Rights Watch, *Making Ethiopia's Electoral Board Independent*, 22 november 2018".

2.3. Over de aanvullende nota

2.3.1. Artikel 39/76 § 1 luidt als volgt:

"De geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter in vreemdelingenzaken onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen, behoudens wat de beslissing tot niet-ontvankelijkheid betreft bedoeld in artikel 57/6, § 3, eerste lid.

De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

2.3.2. De Raad stelt vast dat de algemene rapporten en artikelen over Ethiopië die door de commissaris-generaal in een aanvullende nota werden neergelegd ("Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), *Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2018, juli 2018*, p. 7, p.10-13, p.72", "Freedom House, *Reform in Ethiopia: Turning Promise into Progress*, 12 september 2018", "Chatham House, *Ethiopia's Prime Minister Shows Knackf or Balancing Reform and Continuity*, 27 april 2018", "The Guardian, 'Abiy Ahmed is our miracle': *Ethiopia's democratic awakening*, 25 september 2018", "BBC News, *Abiy Ahmed: Ethiopia's prime minister*, 14 september 2018" en "Human Rights Watch, *Making Ethiopia's Electoral Board Independent*, 22 november 2018") dateren van juli 2018, 12 september 2018, 27 april 2018, 25 september 2018, 14 september 2018 en 22 november 2018.

De commissaris-generaal liet deze informatie (met uitzondering "Human Rights Watch, *Making Ethiopia's Electoral Board Independent*, 22 november 2018", dat na het nemen van de bestreden beslissing gepubliceerd werd) onvermeld en onbenut bij het nemen van de bestreden beslissing op 31 oktober 2018. Het administratief dossier, op 4 januari 2019 toegekomen op de Raad, na de publicatie van alle voornoemde rapporten en artikelen, bevatte geen informatie over de politieke situatie in Ethiopië. Evenmin heeft de commissaris-generaal deze informatie aangebracht bij de verweernota, op 11 januari 2019 toegekomen op de Raad. Bij deze verweernota heeft de commissaris-generaal wel "e-mail d.d.10/12/2019, uitgaande van de Dienst Advocaten van het CGVS en gericht aan de raadsman van verzoekende partij (met bijlage)" neergelegd, maar niets over de politieke situatie in Ethiopië. De algemene rapporten en artikelen over Ethiopië van juli 2018, 12 september 2018, 27 april 2018, 25 september 2018, 14 september 2018 en 22 november 2018 werden uiteindelijk pas middels een aanvullende nota neergelegd, minder dan een week voor de terechtzitting.

De Raad stelt ambtshalve vast dat de aanvullende nota en bijgevoegde informatie (met uitzondering van het korte artikel afkomstig van "Human Rights Watch, *Making Ethiopia's Electoral Board Independent*, 22 november 2018) geen "nieuwe elementen" in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet zijn en uit de debatten moeten worden geweerd.

2.4. Over het recht op inzage

2.4.1. Verzoekende partij stelt terecht dat ze om inzage in het administratief dossier kan verzoeken. De afdwingbaarheid ervan is geregeld bij wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek (RvS 2 april 2003, nr. 117.862; RvS 11 juni 2003, nr.

120.369), zoals ook artikel 41, 2. b van het Handvest van de Europese Unie deze lijkt te voorzien. Conform artikel 32 van de Belgische Grondwet heeft ieder *“het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”*. Verzoekende partij of haar advocaat kunnen het administratief dossier inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal.

2.4.2. De Raad merkt op dat het recht om toegang te verkrijgen tot het administratief dossier niet raakt aan de wettigheid van de bestreden beslissing zelf, doch betrekking heeft op de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de Raad. Volgens vaste rechtspraak moeten in het verzoekschrift alle middelen ontwikkeld worden, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738), in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 10 februari 2010, nr. 200.738).

2.4.3. *In casu* is de bestreden beslissing gemotiveerd op basis van verzoeksters verklaringen, zoals opgetekend in de notities van het persoonlijk onderhoud, en op basis van de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier. Zo werd er geen geloof gehecht aan haar activisme voor Queerroot en aan het profiel/activisme van haar echtgenoot omdat haar verklaringen hierover niet aannemelijk waren. Steunend op haar verklaringen opgenomen in het administratief dossier werd verder geoordeeld dat verzoekster geen internationale bescherming behoeft omwille van haar voorgehouden politieke activiteiten in België. Waar verzoekster een vrees voor besnijdenis in hoofde van haar dochter aanbracht, oordeelde de commissaris-generaal dat niets erop wijst dat zij haar dochter hiertegen niet zou kunnen beschermen, gelet op de informatie dienaangaande in het administratief dossier en gelet op haar daarin opgenomen verklaringen.

2.4.4. Gelet op deze motieven van de bestreden beslissing kan het verzoekschrift gevolgd worden waar wordt aangevoerd dat *“de correctheid van de beslissing van verwerende partij enkel [kan] worden nagegaan door verzoeksters verklaringen te kunnen nalezen in het gehoorverslag, in combinatie met de beschikbare landeninformatie in het dossier”*. De stukken in het administratief dossier bevatten inderdaad determinerende informatie waarop de bestreden beslissing steunt.

2.4.5. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeksters advocaat zich op 23 november 2018, op 30 november 2018 en op 3 december 2018 schriftelijk tot de commissaris-generaal richtte met de vraag het administratief dossier op te sturen. Op 30 november 2018 trachtte de advocaat het dossier in te kijken op het Commissariaat-generaal, dat gesloten was wegens de verhuis naar een nieuwe locatie. Op 3 december 2018 bood de advocaat zich een tweede keer aan bij het Commissariaat-generaal, maar kon het dossier niet worden ingekeken *“nu de dossiers zich reeds op een andere locatie bevonden”*. De commissaris-generaal betwist deze feiten niet in de verweernota, noch ter terechtzitting. Ter terechtzitting wordt nog aangegeven dat het administratief dossier op deze twee aangegeven data niet beschikbaar was door de verhuis van het Commissariaat-generaal die in fases gebeurde zodat er tijdelijk geen toegang was tot de administratieve dossiers.

2.4.6. Uit de verweernota en bijgevoegde *“e-mail d.d.10/12/2019, uitgaande van de Dienst Advocaten van het CGVS en gericht aan de raadsman van verzoekende partij (met bijlage)”* blijkt dat het administratief dossier uiteindelijk op 10 december 2018 werd overgemaakt aan de advocaat van verzoekster, zijnde na het indienen van het verzoekschrift en na het verstrijken van de beroepstermijn.

2.4.7. Waar de verweernota opwerpt *“dat verzoeksters raadsman pas een eerste keer contact heeft opgenomen met de diensten van het CGVS op 21 november 2018, en dit terwijl de bestreden beslissing reeds op 31 oktober 2018 aan verzoekster en haar toenmalige advocaat is verstuurd, respectievelijk per aangetekende zending en per fax”* en *“dat verzoekende partij de bij wet voorziene beroepstermijn niet ten volle heeft benut”*, antwoordt de Raad dat de beroepstermijn voorzien in artikel 39/57 §1, lid 1 van de Vreemdelingenwet 30 dagen is, waarbinnen verzoekster en haar advocaat de verdediging en het opstellen van het verzoekschrift kunnen organiseren. Aldus indien zoals in de verweernota terecht aanhaalt dat verzoekster *“zelf de verantwoordelijkheid voor de organisatie van haar verdediging”* draagt en *“het haar toekomt om op diligente en alerte wijze haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze, en tijdig de nodige stappen te ondernemen ten einde inzage van het administratief dossier op de zetel van het CGVS te bekomen”*, dan komt het de commissaris-generaal niet toe om te oordelen over (de tijdigheid van) de acties van verzoekster of haar advocaat binnen deze beroepstermijn, te meer *in casu* de relevantie van deze *“tijdigheid”* niet kan worden ingezien aangezien

de verhuis in “fases” verliep en de toegang tot de administratief dossiers niet gegarandeerd kon worden in deze periode(s).

2.4.8. De Raad stelt vast dat verzoekster en haar advocaat het recht op inzage conform artikel 32 van de Grondwet niet hebben kunnen uitoefenen, ondanks de advocaat zich ook nog tweemaal in persoon aanbood op het Commissariaat-generaal. Noch de interne organisatorische problemen bij de verhuis van het Commissariaat-generaal naar een andere locatie in de stad, die ervoor zorgden dat de inzage beide keren niet mogelijk was, noch het feit dat de advocaat contact nam met het Commissariaat-generaal 20 dagen na de bestreden beslissing en de beroepstermijn 30 dagen betreft, doet afbreuk aan deze vaststelling.

2.4.9. Het verzoekschrift besluit dan ook terecht dat verzoekster een “*beroep [diende] aan te tekenen op basis van onvolledige informatie*”, waardoor de rechten van verdediging geschonden zijn. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekster *in casu* wel degelijk werd belemmerd in de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de (schriftelijke) procedure van de Raad.

2.5. Gelet op wat voorafgaat, dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.6. Het eerste middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK